

RAZPORED SV. MAŠ

04.10.2021 PONEDELJEK Frančišek Asiški, rd., c. učitelj	Božja beseda: https://hozana.si?datum=4.10.2021	KAPELA ob 19h	++ŠIRCELJ in ZAKRAJŠEK, p.n. Đeni
05.10.2021 TOREK Marija Faustina Kowalska, rd.	Božja beseda: https://hozana.si?datum=5.10.2021	KAPELA OB 19H	V ČAST SV. DUHU, pn. Šepulje (Tanja)
06.10.2021 SREDA Bruno, duh. rd. ustanovitelj	Božja beseda: https://hozana.si?datum=6.10.2021	KAPELA OB 19H	++FERDINAND in MIRO ŽVAB, pn. Cencič
07.10.2021 ČETRTEK Rožnovenska Mati Božja	Božja beseda: https://hozana.si?datum=7.10.2021	KAPELA OB 19H	V ČAST SV. DRUŽINI, Križ 197 (po maši češčenje Najsvetejšega)
08.10.2021 PETEK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=8.10.2021		
09.10.2021 SOBOTA Abraham, očak in Sara sp.žena	Božja Beseda: https://hozana.si?datum=9.10.2021	KAPELA OB 19H	+ FRANC JANČAR, Tomaj 120
10.10.2021 28. NEDELJA MED LETOM	Božja Beseda: https://hozana.si?datum=10.10.2021	KAZLJE 8.30 TOMAJ ob 10.00	++SERAŽIN, KAZLJE 29 ZA ŽIVE IN POKOJNE V ŽUPNIJI

VEROUK OD PONEDELJKA DALJE REDNO, če seveda ne bo kaj narobe.

V četrtek imamo češčenje pred Najsvetejšim po sveti maši.

Pri maši pa bomo imeli tudi molitev VEČERNIC, to si lahko naložite na povezavi: <https://hozana.si/>

Tam imate na

razpolago misal (redno dnevno bogoslužje), brevir (molitveno bogoslužje) in še marsikaj. Povezava je za android telefone in iOS. Kakor komu ljubo. To je doprinos tudi tistim, ki se zavzemate za varovanje gozda.

ŽUPNIJA TOMAJ OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE 27 NEDELJA MED LETOM

Štev.:41/LETO IX.

03.OKTOBER 2021

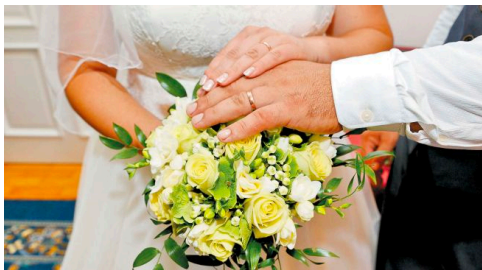

Kar je Bog združil, naj človek ne loči Iz svetega evangelija po Marku (Mr 10,2-16) Tisti čas so pristopili farizeji, in da bi Jezusa preizkušali, so ga vprašali: »Ali je dovoljeno možu odsloviti ženo?«

Odgovoril jim je: »Kaj vam je naročil Mojzes?« Rekli so: »Mojzes je dovolil napisati ločitveni list in jo odsloviti.« Jezus pa jim je rekel: »Zaradi vaše trdosrčnosti vam je napisal to zapoved, na začetku stvarjenja pa ju je Bog ustvaril kot moža in ženo. Zaradi tega bo mož zapustil očeta in mater in se pridružil svoji ženi in bosta oba eno telo. Tako nista več dva, ampak eno telo. Kar je torej Bog združil, tega naj človek ne ločuje!« Ko so bili v hiši, so ga učenci spet spraševali o tem. In govoril jim je: »Kdor se loči od svoje žene in se oženi z drugo, prešuštuje z njo; in če se ona loči od svojega moža in se omoži z drugim, prešuštuje.« Prinašali so mu otroke, da bi se jih dotaknil, učenci pa so prinašalce grajali. Ko je Jezus to videl, je postal nejevoljen in jim je rekel: »Pustite otroke, naj prihajajo k meni, in ne branite jim, kajti takšnih je Božje kraljestvo. Resnično, povem vam: Kdor ne sprejme Božjega kraljestva kakor otrok, nikakor ne pride vanj.« In objemal jih je, polagal nanje roke in jih blagoslavljal.

Telefon: 041 649 617; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>.

TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

KAR JE BOG ZDRUŽIL, TEGA NAJ ČLOVEK NE LOČI

«Toda od začetka stvarstva jih je Bog ustvaril kot moškega in žensko ... Kajti ta mož bo zapustil očeta in mater in oba bosta eno meso. Tako, da nista več dva, ampak eno meso.» (Mr. 10, 2-16). Kako živeti to besedo? Znana je stran v krščanski tradiciji razprave med Jezusom in farizeji o ločitvi, znana tudi po občutljivosti vprašanja in njenih človeških posledicah, kot smo jih videli na zadnji sinodi o družini in ki nam je dala

apostolsko spodbudo Amoris Laetitia, Radost ljubezni. Jezus ne vstopa v razpravo, ampak nas vrne »na začetek stvarstva«, to je k temeljnemu projektu, ki ga je imel Bog v mislih, ko je ustvarjal moškega in žensko. Bog je sanjal o popolni enosti para. To so Božje sanje za moškega in žensko. Krščanske poroke ravno zato, ker je to znak neskončne Božje ljubezni, ni mogoče zmanjšati na pogodbo, čeprav je zavezujoča, ampak jo je treba obravnavati kot odločilen poklic: ljubezen, ki spolnost in eros spreminja v popolno občestvo, v živo znamenje božanske ljubezni. «Hvala, Oče, ker si nas ustvaril po svoji podobi in da smo podobni tebi, ki si s Sinom in Svetim Duhom družina. Priznajmo, da lahko z ljubeznijo uresničimo tvoje sanje. Naj nas sebičnost nikoli ne prevzame in da se lahko občasno, tako kot Jezus, vrnemo k tvoji čudoviti izvorni zasnovi. Amen.» Zato tudi glas danskega filozofa in teološkega pisatelja S. Kirkegaarda: «Poroka je in bo vedno ostala najpomembnejša pot odkritja, ki jo človek lahko naredi.» Tema te nedelje je torej lepota zakonske zveze, in neločljive ljubezni med moškim in žensko. V prvem branju najdemo poročilo o stvarjenju po jahvistični tradiciji, ki nam pove, da smo ustvarjeni za občestvo (ni dobro, da je mož sam) in da se oba, mož in ženska, dopolnjujeta: razlika med moškim in žensko je bogastvo. »Rebro«, iz katerega Bog po jahvistični tradiciji ustvari žensko, izraža odnos vzajemnosti med dvema, ki sta poklicana, da tvorita eno meso ali telo: oba sta po dostojanstvu enaka, imata isti poklic in sta del enega samega odrešenjskega načrta. Drugo branje, vzeto iz pisma Hebrejcem, nam razlaga, kako se odrešitev doseže v Kristusu, velikem duhovniku, našem priprošnjiku pri Očetu, Stvarniku vseh stvari. Da pa bi prišli do tega odrešenja, je bilo treba potovati po poti skozi trpljenje, ki vodi do popolnosti in Jezus je hodil za nas in z nami ter tako postal naš brat v celoti. Zato je edini način zvestobe, da se obrnete na Kristusa, ki je s svojo smrtjo dosegel načrt absolutne zvestobe Očetu. Pri zavezi ljubezni pri poroki to pomeni, da jo vzdržujemo s časom tako, da smo trdni v veri, upanju in ljubezni. V evangeliju najdemo Jezusa, ki ga izpodbijajo farizeji, ki so ga spraševali o zanikanju zakonske vezi: ali je možu dovoljeno ženo odsloviti... Vsi vemo, da neuspeh številnih porok povzroči globoke in boleče rane. Današnji evangelijski odlomek nam najprej pove, da to ni v skladu z Božjim načrtom za par, kot je izrazil avtor 1. Mojzesove knjige. Markovo poročilo pa se nanaša tudi na zelo živahno Jezusovo reakcijo na nekatere zakonce, ki poroko obravnavajo zgolj s pravnega vidika. Ne! pravi Jezus. Poroka ni tisto, na kar jo reducirate: neka pogodba, sklenjena s človeško voljo, ki jo lahko ista človeška volja razpusti. Poroka je veliko globlja resničnost, v katero je vpleten sam Bog. To je nekaj veliko več kot zgolj predmet pravne razprave. Ni torej najprej pravni akt. Je zakrament. To je Božje delo in kot takega ga morate spoštovati! Posebno vprašanje, ki je bilo postavljeno Jezusu, pa se nanaša na zavrnitev, zelo posebno obliko ločitve, v kateri ji mož, ki se odreče svojim pravicam nad ženo, dovoli, da se poroči z drugim moškim. V kontekstu takratnega judovskega prava ni enakopravnosti med možem in ženo: ženska je tako kot njegova ostala lastnina last moškega in nima pravice do zvestobe do sozakonca. Ji da ločitveni list, kot je zapisano.

Tu na drugi strani Jezus izrecno razglasa moža, ki se loči od žene, kot prešuštnika, ravno v trenutku, ko mu ta pravno preneha pripadati! Tradicionalne ideologije ni bilo mogoče odvrniti bolj nasilno, niti zakonske zveze ni mogoče jasneje opisati kot neločljivo zvezo dveh oseb, ki se ji zavežeta v pogojih absolutne enakosti. Če pa ni enakosti, potem je pa vse mogoče. Jasno je, da ta načelna izjava ne rešuje vseh konkretnih - in pravnih - težav, ki izhajajo iz neuspeha konkretnega para. Slednje pa postavlja

pred neizmerno ljubezen do Boga, za katero morajo biti znamenje na tem svetu ljudje, ki se ljubijo: ljubezen, večja od naših grehov. Na žalost ni receptov, da bi ljubezen, ki združuje žensko in moškega bilo resnično takšno znamenje; v svoji revščini lahko razmišljamo o dialogu, ki ga vedno gradimo s časom, o gojenju srčne modrosti, o tem, da ne idealiziramo odnosa in čarobnosti začetka, ki jih v stalnem vsakdanjem življenju težko najdemo, da se ne pustimo destabilizirati s prihodom otroka. Nobenega dvoma ni, da različni družinski modeli, s katerimi se soočamo v današnji družbi, ustvarjajo miselnost, tako da so lahko mladi, ki se odločajo za zakonsko pot dezorientirani, da bi zgradili odnos kot par, ki spominja na ideal, ki ga je predstavil Jezus.

Evangelijski odlomek se nato zaključuje z otroki, ki so mu pripeljeni k blagoslovu, in jih predstavi kot vzorec preprostosti in zaupanja, ki vsakogar učijo poti do Gospoda. Tudi otroci so, tako kot ženske, predstavljali kategorijo marginaliziranih, brez vsakih pravic do te mere, da so celo razjezili apostole, kot beremo iz zapisov evangelija. Nič čudnega, saj so bili apostoli enaki v prepričanju kot farizeji. Jezus pa ravno z blagoslovom najmlajših izrazi dobrodošlico šibkim, zaničevanim in ubogim. Če želite prisluhniti nekaterim referencam iz apostolske spodbude papeža Frančiška Amoris Laetitia, pa vsaj to: »Zahvaljujem se Bogu, ker številne družine, ki še zdaleč ne veljajo za popolne, živijo zaljubljene, izpolnjujejo svojo poklicanost in gredo naprej, tudi če na poti večkrat padejo. Izhajajoč iz sinodalnih razmišljanj ni stereotipa o idealni družini, ampak izzivalni mozaik, sestavljen iz številnih različnih resničnosti, polnih radosti, dram in sanj (AL 57)«. "[...] Vsaka poroka je" zgodovina odrešenja "in to predpostavlja, da izhaja iz krhkosti, ki zahvaljujoč božjemu daru in ustvarjalnemu in velikodušnemu odzivu postopoma pušča prostor za vse trdnjše in dragocenejše. Morda je največje poslanstvo zaljubljenega moškega in ženske: narediti drug drugega bolj moškega in več ženske. Da bi ljudje rasli, pomeni pomagati drugemu, da se oblikuje v svojo identiteto (AL 221)."

Pa še za razmislek parov in družin.

- Kakšno dožemanje položaja para imamo danes: je družina v razpadu pravno vprašanje ali vprašanje vrednot? Ali nas novi modeli prepričajo? Ali jih trpimo, jih spremljamo, jim pomagamo pri rasti? Kako nas spodbujajo, da iščemo korenine Božjega načrta za par?

- Kako nam pomaga zgodovinska vizija družine: nas Jezusova miselnost vodi v upanje?

Diskusija: je to vprašanje prava (lex) ali resničnost, v katero je vpleten Bog: kako se premikamo med tema dvema možnostma? Kaj kot zakonci storimo v tem smislu v konkretnem življenju? Kaj je v našem življenju prisoten Bog?

- Pot oblikovanja: zaroka in prva leta zakona. Kaj nas v teh letih potrjuje za pot življenja v dvoje in kaj kot zaročenca storiva na tem področju? Ponovita obljubo: "Jaz sprejemem tebe.."